

НБ-4/167

Всеки ден отиваше в Народната библиотека някъде към пет часа и сядаше на място 167 в четвърта читалня. От няколко месеца насам, всеки ден (или почти всеки ден) намираше малка купчинка с тънки бели, хартиени лентички (имаше по-дълги, имаше и по-къси) в горния ляв ъгъл на масата, точно до оранжевата лепенка с надпис 167. Първоначално не им обръщаше никакво внимание, но на следващия ден те винаги ставаха повече или по-малко, купчинката ставаше различна, имаше късчета от различна хартия. После започна да си играе с тях – взимаше ги и ги слагаше по средата на масата, вдигаше ги и ги посипваше, разхвърляше ги, разпръсваше ги, но винаги внимаваше да не падат по земята. Чудеше се кой и защо ги оставяше, по каква невероятна причина в читалня номер 4 на Народната библиотека, на място 167, в горния ляв ъгъл се озоваваха точно такива малки късчета хартия. Накрая и този въпрос спря да го интересува. Просто идваше в Народната библиотека само за да си играе с малките късчета хартия и да ги посипва (Някъде в Нова Зеландия едни малки ръчички обръщаха малка стъклена сфера, в която беше затворен Ню Йорк, и върху Манхатън се посипваше, бавно и тихо, пухкав, бял сняг).

Мартин Стефанов